

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118395891
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:6118395891.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica 1, proti žalovanému: N. M., nar. XX.XX.XXXX, M. XX, XXX XX M. G., právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 250 026, v konaní o zaplatenie 563,03 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v upomínanom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 563,03 eur s prísl. a náhrady trov konania. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel platobným rozkazom sp. zn. 8UP/1163/2018 voči, ktorému žalovaná podala včas odôvodnený odpor. Žalobca v zmysle ust. § 14 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde na prejednanie veci citovaného sporového poriadku. Vec bola postúpená Okresnému súdu Stará Ľubovňa a bola zapísaná pod sp. zn. 6Csp/25/2019.

2. Žalovaná v odpore uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010, a to: druh spotrebiteľského úveru; adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia; celkovú čiastku spojenú so zaplatením úveru. Ďalej uviedla, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedených skutočností žalovaná ma za to, že je potrebné danú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Ďalej žalovaná namietla, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách. Zároveň vzniesla námietku premlčania, s poukazom na § 103 OZ.

3. Žalobca k vyjadreniu k odporu uviedol, že v danom prípade nemožno hodnotiť výšku úrokovej sadzby ako v rozpore s dobrými mravmi, a tým vyhlásiť úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na to, že ak by vychádzal z aktuálne platného Nariadenia vlády 87/1995 Z. z., v § 1a (hoci v čase uzavretia zmluvy ešte účinné nebolo), uviedol, že v ňom zákonodarca jasne definoval najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať, a to je dvojnásobok priemernej RPMN bánk za predošlý kalendárny štvrtrok. Ako vyplýva zo zmluvy o úvere, priemerná RPMN na trhu bola v čase uzavretia

zmluvy o úvere 18,29 %, dvojnásobok uvedenej sumy legislatíva stále akceptuje ako najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Jednoduchým matematickým prepočtom je teda najvyššia prípustná výška odplaty pre posudzovaný prípad 36,58 % (zohľadňujúc úroky, poplatky a iné plnenia, prípadne iné náklady, ktoré sú dohodnuté so spotrebiteľom pri podpise zmluvy), preto úroky vo výške 24,90 % nemožno považovať za neprimerane vysoké, v rozpore s dobrými mravmi, pretože aj za predpokladu navýšenia sumy cez poplatky - poplatok 29,87 eur za poskytnutie úveru, ešte stále nie je prekročená najvyššia prípustná výška odplaty. K celkovej výške nákladov úveru a ročnej percentuálnej miere nákladov uviedol, že má za to, že táto bola uvedená v správnej výške a v prílohe zaslal tabuľku preukazujúci spôsob výpočtu RPMN. V súvislosti s možnosťou vyhlásiť úver za predčasne splatný žalobca poukázal na § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka a článok 6 bod 2 Obchodných podmienok. K otázke členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov žalobca poukázal na novelu prijatú zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorou sa s účinnosťou od 1.5.2018 upustilo od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Samotný zákonodarca, tak priamo potvrdil, že zákon je v tejto otázke v rozpore so smernicou, a že euronormný výklad zákona skrze zásadu výkladu zákona contra lege nie je možný. Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky žalobca poukázal na neustálenú právnu prax a navrhol vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia tak, že porušenie bankového tajomstva (vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách) nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám predpokladaným zákonom o bankách ako aj zodpovednosti za škodu. K námietke premlčania žalobca poukázal na skutočnosť, že zosplatenie úveru vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok, navyše vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, to znamená v jednotnej premlčacej dobe odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Právny zástupca žalobcu zotrval na svojej skutkovej i právnej argumentácii. Žalovaná a jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť ospravedlnili. Právny zástupca žalovanej žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu s poukazaním na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, keď nepredložil výzvu.

Za preukázané podstatné skutkové tvrdenia súd považuje:

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 23.5.2011 zmluvu o úvere - dostupná pôžička predmetom, ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 700,- eur. Zároveň boli dojednané tieto zmluvné podmienky: výška mesačnej splátky 28,- eur, celková výška nákladov 461,82 eur, dátum konečnej splatnosti 16.9.2014, dátum prvej platby do 16.6.2011, úroková sadzba 29,5 % ročne, počet mesačných splátok 40, priemerná RPNM na trhu 46,58 %, RPNM banky 40,72 %, Dňa 3.1.2013 právny predchodca žalobcu predčasne zosplatal úverovú pohľadávku k 3.1.2013, pričom dlžná istina predstavovala sumu 656,58 eur, pričom táto pozostávala z dlžnej istiny 563,03 eur, úroku vo výške 55,37 eur, poplatkov za upomienky vo výške 38,18 eur. Predmetnú výzvu prevzala žalovaná dňa 8.1.2013.

6. Dňa 6.10.2016 právny predchodca žalobcu postúpil svoju úverovú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2016 vo vzťahu k žalovanej. Dňa 26.11.2018 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy, pričom aktuálny zostatok pohľadávky ku dňu 26.11.2018 predstavoval 1.646,73 eur.

7. Žalobca si uplatnil na rozhodcovskom súde žalobu vo vzťahu k žalovanej, ktorý rozhodol rozhodcovským rozsudkom sp. zn. PM-R/0116/0169 zo dňa 17.7.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.1.2018 a vykonateľnosť dňa 6.1.2018. V zmysle rozhodcovského rozsudku žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 563,03 eur, úrok vo výške 29,5 % ročne zo sumy 563,03 eur od 1.9.2015 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 563,03 eur od 1.9.2015 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.8.2015 vo výške 578,32 eur, sumu dlžných poplatkov vo výške 3,32 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. V prevyšujúcej časti rozhodcovský súd žalobný návrh vo veci samej zamietol a zároveň zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 33,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 54,43 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, avšak žiadosť o vydanie poverenia bolo právoplatne zamietnuté.

Zistený skutkový stav posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd dospel k záveru:

20. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Zmluvu uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy ako aj VOP bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

21. Súd sa v prvom rade musel vypoariadať s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalovaná tvrdila, že nebol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách. Súd sa s touto námietkou žalovanej nestotožňuje a to z týchto dôvodov. Je síce pravdou, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 3.1.2013 a nepreukázal dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 53 ods. 9 OZ (výzva pred zosplatením), a to že vyzval žalovanú pred zosplatením úveru na úhradu omeškaných splátok, avšak súd na toto zosplatenie ani neprihliadal. Je nutné uviesť, že v zmysle zmluvy o úvere dátum konečnej splatnosti úveru bol 16.9.2014. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu Poštovej banky, a.s. došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2016. Z uvedeného vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky došlo až po uplynutí konečnej splatnosti úveru a takmer po 2 rokoch od konečnej splatnosti úveru. Nedošlo teda k postúpeniu tzv. živej pohľadávky bankovej inštitúcie, ale pohľadávky po uplynutí konečnej splatnosti úveru, na ktorú sa už nevzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zák. o bankách.

22. Súd ďalej posudzoval vnesenú námietku premlčania zo strany žalovanej. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh (tak ako v tomto spore) stanovuje Občiansky zákonník v § 103, veta druhá, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. V danom prípade právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 3.1.2013, avšak v konaní nepreukázal dodržanie postupu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a súd k tomuto predčasnému zosplateniu z tohto dôvodu ani neprihliadal. Konečná splatnosť úveru v zmysle zmluvy o úvere nastala dňa 19.6.2014. Uplynutím troch rokov od konečnej splatnosti úveru t.j. dňom 19.6.2017 sa dlh žalobcu premlčal, žaloba bola podaná dňa 3.12.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd z tohto dôvodu s poukazom na vnesenú námietku premlčania, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Žalovaná mala v konaní plný úspech, keďže súd žalobu zamietol. Súd tak v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania v zmysle § 262, ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.